

[Ole Bjørn Kraft.]

den skulde søge paa et renere Grundlag, end man hidtil har gjort det, at redegøre for Motiverne for Spørgsmaal af denne Karakter.

Men under alle Omstændigheder er der dog eet Raad, som jeg haaber, man vil følge nu, nemlig: Naar vi nu beslutter os til at sende Brigaden af Sted, som vi dog vil gøre, lad os saa dog gøre det uden Surhed og uden smaalig Selvmedlidenhed, lad os sige Farvel til det negative, som har været i Sagen, og i Stedet ogsaa over for det danske Folk fremhæve, at baade udenrigspolitisk og militært indeholder Afsendelsen af Brigaden værdifulde, positive Fordele, som det vilde være meget uklogt af os ikke at benytte os af. Jeg tror ogsaa, at rent militært vil Brigadens Ophold være frugtbart for en god Udvikling i Henseende til Dydiggørelse baade for Befalingsmænd og menige gennem det Samarbejde, som her kan tilvejebringes, og ved de særlige Muligheder, som herigennem vil kunne komme til at foreligge for Uddannelsen. Soldaterne, der nu skal drage af Sted, har derfor ingen Grund til at hænge med Hovedet, og vi har en klar Pligt til ikke at behandle dem saadan eller at tale saadan om denne Sag; at de bliver upopulære derved. Thi de drager nu engang af til denne Opgave, som sikkert ofte kan blive et surt og vanskeligt Job, som vore Repræsentanter for paa Danmarks Vegne at gøre en dansk og en allieret Indsats til Løsning af Efterkrigstidens Vanskeligheder.

Der er mange Detailspørgsmaal, som det vil være rimeligt at overveje i et Udvalg. Jeg var glad for de Udtalelser, den højtærede Forsvarsminister fremsatte om hele den Side af Sagen, der knytter sig til Velfærdsarbejdet, det er en meget, meget vigtig Side. Venstres ærede Ordfører har allerede omtalt de Indtryk, vi fik, de Erfaringer, vi gjorde, da vi havde Lejlighed til at se det engelske Velfærdsarbejde. Det er jo faktisk utroligt, hvad der fra engelsk Side i Forhold til, hvad vi har været vant til, gøres, for at Soldaterne skal føle, at de er Borgere som alle andre Borgere, der har Krav paa en ordentlig og fair Behandling, Krav paa sund Fritidsbeskæftigelse, for at de i det hele taget ikke skal føle sig forladt, men skal forstaa, at man fra Ledelsens og fra deres Befalingsmænds Side gør, hvad der er muligt, for at den Tid, de skal tilbringe i Tjenesten, ikke skal blive for tung

og for vanskelig. Vi har været meget, meget langt tilbage paa det Omraade; før Krigen havde vi næsten intet deraf, og det var en af de store Glæder, jeg havde, da jeg var Forsvarsminister, at Finansudvalget gik med til et Forslag om en Tidobling af det Beløb, der var til Raadighed for „Folk og Værn“-Arbejdet efter en Plan, som var blevet udarbejdet. Jeg ved, at dette Arbejde siden da er blevet yderligere udvidet, saaledes at der nu er Grundlag for, at de danske Soldater, naar de kommer til Tyskland, ikke behøver at føle sig som Stedbørn. Og her vil jeg meget udtale Ønsket om, at man — selv om man naturligvis skal have et Øje paa hver Finger med Hensyn til Udgifterne — ikke først og fremmest kaster sig over denne Side af Udgifterne, som det maaske i en given Situation kan synes taknemligt at gøre; det vilde vise sig at være et meget stort Fejlgreb.

Der har under Debatten her været nævnt et Par Spørgsmaal, som jeg ogsaa vilde have sagt et Par Ord om, men som jeg nu ikke anser det for nødvendigt at sige noget om; jeg hentyder til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Nørskov fremsatte om Militærmusikken; jeg er af ganske samme Opfattelse som det ærede Medlem.

Hvad Lovforslaget om Retsplejen angaar, er det klart, at der maa foreligge særlige Regler her; man kan ikke hente Soldater hjem til Retsforfølgning i Danmark, der maa indrettes en Lovgivning efter de særlige Omstændigheder, som her gør sig gældende. Og jeg tror ikke, det vil volde nogen Vanskelighed i Udvalget at blive enig om Principper og Enkeltheder i saa Henseende.

Jeg skal da slutte med paa Det konservative Folkepartis Vegne at give dette Lovforslag min varmeste, min ivrigste Tilslutning, i Haabet om, at der nu ikke maa blive trukket Tov alt for længe om denne Sag, men at vi nu kan faa den afsluttet, og afsluttet paa en saadan Maade, at det danske Folk forstaa, at naar Regering og Rigsdag træffer denne Beslutning, er det ikke en Beslutning, der blot er truffet i et Stemningsudbrud, i et letsindigt Øjeblik, hvor Hjertet er særlig opladt; men saa er det en Beslutning, som er truffet ud fra en nøje Afvejning af Danmarks hele Situation og af vore Forpligtelser som allieret, som et Medlem af De Forenede Nationer, hvis Fællesskab og fælles Arbejde skal bygge Verden op, og hvor Danmark, hvis det indta-